

Erdélyi utazásaink

Vajdas diákok lelkes csoportjai minden tanévben több alkalommal látogatnak el Dévára. Élményeinket örömmel osztjuk meg a kedves újságolvasókkal. Az előző számban márciusi dévai látogatásunkról írt Pécsváradi Antal, most a 6.J. osztály dévai látogatásáról olvashatnak.

A tanév második útja a Hármashalom Alapítvány támogatásával valósult meg. Tavaly – az idei tanévben – a 12. A osztály töltötte három napot Déván; idén a 6. J osztályunk utazását támogatták 100 000 Ft-tal.

A 6.J testvériskolai látogatása a dévai Magyarok Nagyasszonya Iskolában

Április 21-én hétfőn indultunk Dévára. Intézményünk életében ez volt a 23. látogatás dévai testvériskolánkban, de ennyire fiatal diákcsoport még egyszer sem utazott. Az osztály osztályfőnöke többször járt már Déván, három anyuka pedig vállalta, hogy segítségünkre lesz a három nap alatt.

Az **első napon** két kisebb pihenő után Aradon álltunk meg. Először a Tüzoltó-téren néztük meg a Szabadság-szoborcsoportot, majd a Veszthelynél tisztelegtünk a vértanúk emléke előtt.

A Szabadság-szoborcsoport előtt Aradon

Az Aradhoz közeli Lippán újból megálltunk, s diákjaink megnézték a máriaradnai templomot, kicsit futkároztak a templom mögött Kálvária-dombon. Késő délután értünk Dévára, ahol a kolostori iskolához tartozó kollégiumban volt a szállásunk. Csomagjainkat ki sem pakolva indultunk megmászni Déva várát. Nagy kihívás volt a hosszú út után a síkvidékhez szokott gyerekeknek, különösen Kanik Kristófnak, aki a betegsége miatti műtétek következményeként csaknem a teljes látását elveszítette. Édesanyja, s társai segítségével Ő is gyalog tette meg a fel-, ill. levezető utat. (A hosszú, fárasztó nap után hiú tanári remény maradt, hogy a fáradt lurkók hamar fognak elaludni.)

Második nap vendéglátóink a kolostorhoz tartozó ebédlőben vártak minket reggelivel. Az óvodásokkal egy időben reggeliztünk, a legtalpraesettebbek segítettek is a kicsiknek. Reggeli után a kolostori iskolában töltöttünk el három tanórát. Orbán Piroska

osztályában a harmadikosok fogadtak minket. Piros mesélt az iskola létrejöttéről, Csaba testvér munkájáról, a gyerekek életéről. (Bőjte Csaba OFM ott tartózkodásunk idején épp Strassbourgban járt munkatársaival, így vele sajnos nem találkozhattak személyesen a gyerekek.) Kollégánóm Mátyás király és a reneszánsz éve alkalmából közös rajzolásra buzdította a gyerekeket, aminek mindenki nagyon örült. Amíg a rajzok készültek átadtuk az ajándékba vitt füzeteket, írószereket, illetve az óvodába kért ragasztót, kreatív foglalkozásokhoz szükséges anyagokat.

A rendkívüli rajzóra után átmentünk a Téglás Gábor Iskola-csoport épületébe. Kocsis Attila Levente igazgató úr teendőit félre téve köszöntötte az osztályt, bemutatta az iskolát, mely Hunyad megye egyetlen magyar nyelvű iskolája. A három éve működő iskola osztályai az első pillanatoktól kezdve tanultak kolostori

A kolostor udvarán készült csoportkép (Déva)

gyerekek, ösztől pedig már hivatalosan is egy iskolának számítanak. A kolostori épületben tanulnak az alsósok, ill. maradt az óvoda, hogy a két intézmény közötti nagy távolságot ne kelljen a kicsiknek nap, mint nap legyalogolni; a felső tagozatosok és a középiskolások viszont már a Téglás épületében tanulnak. Igazgató úr köszöntője után diákjaink két helyi diák segítségével bejárhatták az épületet, ill. részt vehettek a hatodikosok testnevelés óráján. Kinga és Katinka márciusi látogatásunk alkalmával is sokat segített, most is örömmel válaszoltak a gyerekek sok-sok kérdésére. A hatodikosokkal folytatott beszélgetés jobbára a két ország oktatásának különbségeiről folyt, a 10 érdemjegy igen elgondolkodtatta diákjainkat. Az iskolákban tett látogatás után megebédeltünk, majd átmentünk Vajdahunyadra. Bár esett az eső, a kastélyvár bebarangolása mindenkinek tetszett, s tematikusan kapcsolódott a délelőtti órákhoz is. Visszatérve megvacsoráztunk, majd kisebb csoportokban, a munkánkat segítő anyukák kíséretében még sétára indultak a gyerekek.

A **harmadik napon** reggeli után elköszöntünk a kolostori iskola diákjaitól, tanáraitól. A busz ablakaiból gyerekeink kicsit szomorúan integettek frissen szerzett barátaiknak. A hazafelé vezető hosszú úton két komoly programot terveztünk. Megálltunk Gyulafehérváron, s diákjaink fejet hajthattak neves történelmi személyiségek síremlékei előtt, ill. megismerhették az ortodox templomok sajátosságait is. Tordán az esős idő miatt a sóbányában tettünk látogatást, ahol vezetőnknek köszönhetően igazán érdekes élményekben volt részünk. Az út hátra lévő részében még Királyhágón álltunk meg kisebb pihenőre. A több helyen forgalmat lassító útépitések miatt csak késő este értünk haza Szarvasra.

Kituljak Eszter